

Den afrikanska feministen

FINNS DET AFRIKANSKA feminister? Fler än du kan räkna. Vet de om att de är feminister? Troligen inte.

Om du frågar min mamma eller någon i hennes generation om de är det skulle deras svar troligen bli ett rungande NEJ.

”De där dumheterna”, skulle min mamma säga, ”det är inte nyttigt för kvinnor att tala om feministiska dumheter. Det är inte naturligt. Låt männen göra det de förväntas göra och kvinnorna sitt”.

Men det är denna kvinna som uppfostrade mig till att tro att det inte var någon skillnad mellan min bror och mig, att han inte var speciell för att han var pojke. Denna kvinna lärde sonen att diska och laga mat och dottern att laga saker och rensa i trädgården. Jag frågar: Är hon feminist. Hon vet det inte men det är hon.

VÅRA AFRIKANSKA MÖDRAR förde en delvis annan kamp än den som unga kvinnor för idag. Vi har hiv och aids förutom en stigande inflation, de kämpade för att få gå i skolan och skaffa sig ett yrke, vilket bara pojkar skulle göra. De tvingades kämpa mot tidiga äktenskap och påtvingade äktenskap och kvinnlig könsstympning. På min mors tid syntes kvinnor överallt men de hördes inte. Deras roll begränsades till köket, gården och sovrummet. Resten av utrymmet tillhörde männen.

Jag hade tur. Jag gick i skolan och fick aldrig höra att jag var mindre viktig än någon man. Men världen utanför behandlade mig annorlunda. Om en flicka får bra betyg säger man att hon är ful, om hon blir läkare är det något uppseendeväckande.

Kvinnor och flickor för fortfarande samma kamp som sina mödrar.

Någon kanske säger att det finns ju en kvinnlig president nu i Afrika. Javisst, men det är bara en när de faktiskt borde vara 25. Men, får man då höra, det finns ju kvinnliga läkare och kvinnliga piloter och kvinnliga direktörer. Visserligen, men bara det faktum att vi måste sätta ordet kvinnlig framför yrkesbeteckningar som tidigare var förbehållna män, är bevis nog på att de är undantag och inte regel.

JAG MÅSTE MEDGE att kvinnor har kommit en bra bit på väg. Kvinnor gör sin närvaro hörd och inte bara sedd. Kvinnor hittar en röst de inte haft tidigare.

Varje gång en kvinna står upp för sig själv eller för sina barn, mot övergrepp och förtryck, borde hon få en feministisk utmärkelse och bära den med stolthet. För varje menlig kulturell vana som hon vägrar att delta i är hon feminist. Varje dag, överallt i Afrika, föds det feminister.

Här i Namibia har vi två feministiska organisationer, *Women's Leadership Centre* och *Sister Namibia*. De är inte rädda för att stå i rampljuset som starka kvinnor med åsikter, med ett budskap och ett uppdrag. Det är inte lätt att vara en afrikansk feminist men inga större förändringar i samhället kan ske utan motstånd.

Vi måste uppmuntra afrikanska feminister. De finns överallt och de behövs, de måste bara förstå att deras styrka och roll som kvinnor finns och är på riktigt.

SHEENA MAGENYA

Journalist på Sister Namibia